

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapla 8: MANLLEU – RODA DE TER **POU DE GLAÇ DE SALOU – CAN TONI XIC – SAVASSONA**

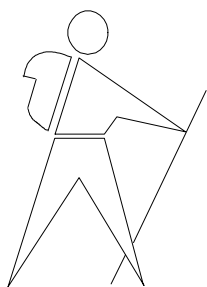
16 de novembre de 2014

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Can Peyu. Esmorzar.	8 h 45 min
Sortida cap a Manlleu.	9 h 15 min
Manlleu. Inici de l'etapa.	9 h 30 min
Roda de Ter. Reagrupament.	10 h 45 min 10 h 55 min
Pou de Glaç. Reagrupament.	11 h 40 min 11 h 55 min
Savassona. Final d'etapa; visita.	12 h 50 min
Sortida cap a La Gleva	14 h
La Gleva. Dinar.	14 h 30 min
Visita al Santuari de la Gleva	16 h 30 min
Sortida cap a Vilanova.	18 h
Vilanova i la Geltrú.	19 h 30 min

Notes.-

- ** Esmorzarem i dinarem a Cal Peyu (al costat del Santuari de la Gleva). Després de dinar visitarem el Santuari.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Joan Andreu i Agustí Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapa 8: MANLLEU – RODA DE TER POU DE GLAÇ DE SALOU – CAN TONI XIC – SAVASSONA

16 de novembre de 2014

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Començarem l'etapa a Manlleu, al costat del Museu del Ter, i seguirem pel costat del riu fins a Roda de Ter on hi arribarem pel curiós Camí dels Pous. A Roda de Ter passarem a la riba dreta del riu i continuarem pel seu costat fins arribar al Pou del Glaç de Salou.

Més endavant, quan el riu comença a fer l'ampli meandre de Savellana ens separarem del seu curs per anar cap a Can Toni Xic i pujar vers Savassona on finalitzarem l'etapa.

En acabar l'etapa podrem visitar el conjunt megalític de Savassona, l'ermita de Sant Feliuet, encimbellada dalt del turó, i els propers castell i església de Sant Pere de Savassona.

Horari Parcial	Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa al Passeig del Ter de Manlleu enfront del Museu Industrial del Ter (442,5 m). Hem de seguir pel passeig, pel costat del riu aigües avall.

0:05	0:05
------	------

Passem pel costat d'un pal indicador.

0:01	0:06	0,210
------	------	-------

En arribar davant de Can Llanes el passeig queda tallat; hem d'anar cap a l'esquerra per agafar el Camí del Vicenç que puja cap a la dreta amb sòl asfaltat. Hi ha un pal indicador.

Anem vorejant les naus que ens queden a la dreta; a l'esquerra hi ha un camp de moresc. Més endavant passarem per davant d'uns xalets.

0:06 0:12 0,660

Arribem en una cruïlla a l'entrada de Les Masies de Roda; hi ha un pal indicador (458 m). Ací hem d'anar cap a la dreta pel carrer de la Font de la urbanització del Vicenç.

0:04 0:16

Deixem el carrer Sant Miquel a l'esquerra i a la dreta trobem la plaça del Jardí del Vicenç. Hem de travessar la plaça cap a la dreta i endavant; en arribar al seu extrem, on hi ha una casa, hem de continuar per un camí barrat per una cadena.

Atenció. Uns metres més endavant hem de deixar el camí i anar cap a la dreta per tal de baixar per unes escales que ens apropen al riu. Una mica més endavant, el senderol puja cap a l'esquerra. Anem per un tram amb molta vegetació.

0:04 0:20

A la dreta deixem unes escales que baixen cap al riu i seguim pel senderol que va una mica enlairat pel costat del riu; a l'esquerra hi tenim un camp de blat.

0:04 0:24 1,435

En passar propers a la resclosa de Can Rifà el senderol bifurca (460 m); la branca de l'esquerra va cap a un camí asfaltat que passa pel Duran, una masia que veiem més enllà. Nosaltres hem d'anar per la branca de la dreta que és un corriol que baixa vers al riu.

0:03 0:27 1,590

En arribar prop del riu trobem una cruïlla de cinc camins (437 m); els dos de la dreta van cap al riu. Nosaltres hem de seguir el segon per l'esquerra.

Una mica més endavant desemboquem en un camí transversal enfront d'una petita edificació; hem d'anar cap a la dreta per anar a passar pel costat del riu.

El camí, que ara s'ha transformat en un senderol envoltat de vegetació, segueix a ran del riu que en aquest tram fa el meandre del Gelabert. Deixem un parell de camins a l'esquerra.

0:07 0:34

Arribem en una bifurcació; hem de seguir per la branca de la dreta que va pel costat del riu. Més endavant el camí s'eixampla i se'ns uneix un camí per l'esquerra.

0:03 0:37

Desemboquem en una esplanada que també és una cruïlla de camins. La branca de la dreta va cap al riu; nosaltres hem de seguir en la direcció que portàvem. A l'esquerra hi veiem una taula rodona de pedra i un tendal amb taules dins.

0:01 0:38

Arribem en una cruïlla. Per l'esquerra baixa un camí, la branca de la dreta va cap al riu i la que segueix en la direcció que portàvem té el sòl herbós. Nosaltres hem de seguir pel senderol que surt en-

tre el camí de l'esquerra i el del sòl herbós.

El senderol puja lleugerament; al riu hi veiem una resclosa. Anem envoltats de molta vegetació pel costat d'un camp.

0:10 0:48

A la dreta queda una estació de captació d'aigües del Ter. Seguim endavant ara per un camí; a l'esquerra hi ha un camp de blat. Deixem alguns trencalls a la dreta que van cap al riu.

0:04 0:52 3,235

Arribem en una bifurcació (433 m); a la branca de la dreta, uns metres més enllà hi veiem un pal de senyalització: no n'hem de fer cas. Al riu, propera, hi tenim la resclosa de Malars. Nosaltres hem d'anar per un senderol que surt per l'enforcall d'aquest camí de la dreta i amb el que va cap a l'esquerra.

Una mica més endavant deixem una petita construcció a l'esquerra. Compte: Pel camí hi ortigues!

0:05 0:57

Trobem un pal la dreta que ens diu que estem al Camí dels Pous. Una mica més endavant trobem el primer pou; continuem per damunt d'un mur i trobem un altre pou i això es va repetint.

0:09 1:06

Trobem un banc a la dreta del camí; a l'esquerra, una mica elevats, hi veiem uns petits horts.

0:02 1:08

El camí s'eixampla notablement i passa per una zona arbrada. Una mica més endavant, en una bifurcació, hem d'anar cap a l'esquerra tot separant-nos una mica del riu.

0:03 1:11 4,590

Arribem en una cruïlla on hi ha un pal indicador (429 m); hem de seguir en la direcció que portàvem deixant unes naus a l'esquerra. A la dreta, entre nosaltres i el riu, segueix l'arbreda.

0:03 1:14

En arribar al final de les naus deixem un camí-carrer que va cap a l'esquerra i seguim en la direcció que portàvem per un camí amb sòl herbós que va a passar per darrera d'un cas. A la dreta tenim la tanca d'uns horts.

Ens apropem al pont Nou de Roda de Ter. En arribar-hi hem de pujar per unes escales cap a l'esquerra accedint així a la calçada del pont.

0:02 1:16 4,990

Passem a l'altra banda de la calçada i anem cap a la placeta que veiem a la dreta (437 m); la traïem passant pel costat d'un banc i baixem vers el carrer del Ter.

Seguim el carrer del Ter cap a l'esquerra, deixem un carrer a l'esquerra i pugem per les escales del carrer Indústria.

0:03 1:19

Enllacem amb el carrer Bac de Roda; l'hem de seguir cap a la dreta. Passem per la plaça Major i continuem en la mateixa direcció pel carrer Pere Almeda que baixa cap al pont Vell.

0:02 1:21 5,355

Arribem al pont Vell (442 m); a l'esquerra hi ha l'església de Sant Pere. Travessem el pont i en arribar a l'altra banda trobem la capella dedicada a la Mare de Déu del Sòl del Pont; hem d'anar cap a l'esquerra pel carrer que porta aquest nom deixant la capella a la dreta. Més endavant passem per davant de la casa natal del poeta Miquel Martí Pol.

0:05 1:26

Baixem per unes escales que baixen cap a la plaça de les Tres Fonts que queda a l'esquerra; al final de les escales trobem les fonts que donen nom a la plaça.

Hem d'anar cap a l'esquerra, travessar el carrer del Torrent Maçana i seguir per carrer Costa del Ter. El carrer fa un revolt però els vianants podem pujar per unes escales que van per entremig d'un jardinet. Retrobem el carrer i seguim pujant de forma suau.

0:06 1:32 5,880

Arribem al final de la pujada (450 m); deixem el carrer del General Carbó a la dreta i seguim en la mateixa direcció per un camí planer que ens porta al final del poble. A la dreta queda l'edifici d'un antic transformador.

0:02 1:34

El camí bifurca. A la cruïlla hi ha un pal indicador que ens diu que estem a la fàbrica la Blava (Tèxtil Sala) que són les naus que es veuen a l'esquerra a un nivell inferior. En aquesta fàbrica va treballar-hi en Miquel Martí Pol.

Hem d'anar per la branca de l'esquerra que baixa. Hi ha un senderol que se separa del camí per l'esquerra del camí i el segueix a un nivell més elevat; una mica més endavant retorna al camí. El camí és herbós.

Deixem un camí a l'esquerra; hi ha un pal que indica que va cap a la Blava.

0:05 1:39 6,345

Desemboquem en una carretera (439,3 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra baixant. A la dreta deixem un trencall que va cap a Sorralta.

Deixem la caseta d'un transformador a la dreta i la zona de pícnic de les Fonts del Molins, una mica amagada, també a la dreta. També deixem un camí que puja cap a la dreta.

0:03 1:42

Hem de deixar la carretera i seguir un camí que baixa cap a l'esquerra. Arribem en una esplanada al costat del riu; aigües amunt hi veiem la resclosa de Samelassa. Travessem l'esplanada anant cap a la dreta.

0:02 1:44

Agafem el camí que surt de l'altra banda de l'esplanada per la dreta. No s'ha de seguir el que hi ha a l'esquerra, més proper al riu.

0:02 1:46

Retornem a la carretera; l'hem de seguir cap a l'esquerra. Pocs metres més endavant, a l'esquerra, hi ha una zona d'aparcament i a la dreta hi ha un seguit de parets on es practica l'escalada, és el Rocòdrom de les Bruixes. Al peu de les parets hi ha la Font de la Bruixa.

0:05 1:51

Se'ns uneix un camí per l'esquerra.

0:02 1:53 7,310

Arribem en una bifurcació (429,3 m). La branca de l'esquerra és la Ruta del Castell de s'Avellana i l'ermita de Santa Magdalena que segueix l'ampli meandre que fa el riu. Nosaltres hem de seguir per la branca de la dreta que puja lleugerament.

0:05 1:58 7,755

Deixem a la dreta la doble entrada de la pista que va cap a la Bauma (450,7 m). Uns metres més endavant, a l'esquerra, hi ha la senyalització del proper Pou de Glaç de Salou.

0:02 2:00

A l'esquerra hi ha un pal indicador.

0:02 2:02 8,065

Arribem en una cruïlla; hi ha un pal indicador (459,6 m). La branca de la dreta puja cap a la granja Els Vímet; nosaltres hem de seguir en la direcció que portàvem.

0:04 2:06 8,315

Hem de deixar la carretera i anar per un camí herbós que surt cap a la dreta (462,7 m). Hi ha un pal indicador que ens diu que estem a l'Obaga del Pujol.

0:05 2:11 8,315

Passem una tanca de filferro i per la dreta se'ns uneix un camí. Per aquesta zona hi ha molts roures.

0:08 2:19 9,335

Després de vorejar la masia per darrera arribem al camí d'accés a Can Toni Xic; hi ha un pal indicador (488,3 m). Hem d'anar cap a l'esquerra per passar per davant de la masia.

0:01 2:20

En arribar al costat d'un gran arbre hem de deixar el camí i anar cap a la dreta. Passem una tanca de filferro; anem per entremig dels prats.

0:03 2:23 9,625

Després d'una suau pujada arribem en una cruïlla on hi ha un pal indicador (493 m). La branca de la dreta va cap a Tavèrnoles i Folgueroles; nosaltres hem d'anar cap a l'esquerra vers el Monestir de Sant Pere de Casserres i Sant Feliuet. Pugem per una zona de rocalls; a la dreta deixem un gran toll.

Més endavant, a l'esquerra, a un nivell inferior, hi veiem la masia de Can Ton Xic.

0:10 2:33 10,200

Després de travessar una tanca de filferro accedim en una petita esplanada (518 m); la travessem i a l'altra banda trobem una bifurcació amb un pal indicador a l'enforcall. Nosaltres hem d'anar per la branca de la dreta en direcció al Monestir de Sant Pere de Casserres i Sant Feliuet.

A partir d'ací comença una feixuga pujada per un senderol que més aviat és un reguerot fet per les aigües; en algun tram les pedres fan de graons.

0:10 2:43 10,390

Arribem al final de la forta pujada (595 m); passem una tanca i arribem en una cruïlla on hi ha un petit pal indicador. Hem de rebutjar les branques laterals (la de la dreta va cap a la carretera que puja vers el Parador de Sau) i seguir per la del mig en la direcció que portàvem.

0:03 2:46 10,530

El camí s'acosta a la carretera, la frega i se'n separa anat cap a l'esquerra (600 m). Passem per un tram amb restes d'enllosat i molts esbarzers. Davant, enlairat, damunt del penyal, hi veiem Sant Feliuet.

0:02 2:48

Enllacem amb un senderol transversal que ve de la carretera; l'hem de seguir cap a l'esquerra.

0:04 2:52 10,890

Arribem a la Pedra denominada El Dau (623 m). Ací hi ha una bifurcació; la branca de l'esquerra va cap a la Pedra del Sacrifici i Sant Feliuet. En aquest punt finalitzem l'etapa d'avui.

Equip de preparació (03/09/2014): Joan Andreu, Agustí Poch

RODA DE TER

El municipi de Roda de Ter és a la zona de contacte de les Guilleries amb la vall del Ter, poc després de la seva confluència amb el Gurri, a l'inici d'un pronunciat meandre, l'interior del qual és anomenat l'Esquerda. És envoltat pràcticament per la demarcació de les terres de les Masies de Roda, a excepció del sector que ocupa el barri de la Creu de les Codines, per on limita amb el municipi de Gurb.

El terme, que fins el 1836 era unit al de les Masies de Roda, comprèn a més de la vila de Roda de Ter, cap administratiu, els barris de la Creu de les Codines, també dit la Creu de Roda, que en part és edificat en terres que havien pertangut al municipi de Gurb, i el del Carrer dels Pèlics, al límit amb el terme de les Masies de Roda, on forma continu urbà amb la urbanització de les Cases Noves.

La vila de Roda de Ter es troba a la part alta o de llevant del Ter, on hi ha la plaça, la parròquia i la casa de la vila, però té també, des del principi del segle XVIII, un carrer important, a la banda de ponent del riu, que desemboca a l'origen del pont. La vila, que dona l'esquena al riu, sobre el qual les cases aixequen llur part posterior, és un nucli allargassat i estret, construït al llarg de camins tradicionals.

La carretera C-153 de Vic a Olot, que envolta la població per la banda de ponent del riu, fou la causa de la construcció d'un pont nou i també de l'expansió de la població. La industrialització repercutí en l'aspecte modern que presenta la major part de la població, que té, però, algunes cases modernistes notables i una part que conserva encara l'aire d'un poble típic del segle XVIII.

Pel que fa a l'arquitectura, al municipi de Roda de Ter destaca el pont i les dues esglésies de Sant Pere de Roda i Santa Maria del Sòl del Pont, ambdues refetes al segle XVIII. La darrera té una valuosa imatge gòtica de la Mare de Déu sedent amb l'Infant dret sobre el seu genoll esquerre, imatge que fou mutilada el 1936 i restaurada el 1940.

L'antic pont de Roda, situat al mateix lloc que l'actual, donava pas a l'antic camí de França o *Strata Francisca* i fou edificat o reedificat entre els anys 1094 i 1097, segons que consta per les deixes fetes per a la seva construcció.

A l'extrem de llevant del pont s'havia construït, abans del 1180, una església dedicada a Santa Maria, dita Santa Maria del Cap del Pont, transformada en la parroquial de Sant Pere, amb algunes cases a la

seva sagrera, que esdevindrien el centre de la població actual d'ençà del 1332. Poc després es va edificar una nova església al final del pont, a la banda oposada del riu, coneguda per això com Santa Maria del Sòl del Pont.

El pont i les dues esglésies són encara avui dia l'emblema típic de la vila de Roda de Ter. El pont primitiu fou destruït per una riuada del Ter l'any 1617, refet el 1648 i restaurat de nou el 1710 i en altres ocasions posteriorment. El pont actual, que conserva una part de l'antiga edificació, es considera patrimoni de valor històric i arquitectònic de la vila.

L'Elionor

L'Elionor tenia
catorze anys i tres hores
quan va posar-se a treballar.
Aquestes coses queden
enregistrades a la sang per sempre.
Duia trenes encara
i deia: "sí, senyor" i "bones tardes".
La gent se l'estimava,
l'Elionor, tan tendra,
i ella cantava mentre
feia córrer l'escombra.
Els anys, però, a dins la fàbrica
es dilueixen en l'opaca
grisor de les finestres,
i al cap de poc l'Elionor no hauria
pas sabut dir d'on li venien
les ganes de plorar
ni aquella irreprimible
sensació de solitud.
Les dones deien que el que li passava
era que es feia gran i que aquells mals
es curaven casant-se i tenint criatures.
L'Elionor, d'acord amb la molt sàvia
predicció de les dones,
va créixer, es va casar i va tenir fills.
El gran, que era una noia,
feia tot just tres hores
que havia complert els catorze anys
quan va posar-se a treballar.
Encara duia trenes
i deia: "sí, senyor", i "bones tardes".

Miquel Martí Pol
La Fàbrica (1970 -1971)

L'experiència de M. Martí i Pol com a escriptor de la fàbrica de filats "La Blava" de Roda de Ter, durant gairebé trenta anys, i el compromís cívic i polític amb els treballadors, que sempre va considerar "la seva gent" i, poèticament "herois" de la història, es concreta en el llibre "La Fàbrica", que recrea la vida d'aquelles persones i en denuncia l'opressió econòmica i social.

SAVASSONA

Savassona és una antiga demarcació parroquial del terme de Tavèrnoles (Osona), al NE del cap del municipi, centrat per l'antic castell i l'església parroquial de Sant Pere.

L'antic terme del castell comprenia tot l'actual municipi de Tavèrnoles i més tard els de Tavertet i part del de Vilanova de Sau. El castell, estratègicament situat, fou renovat als segles XVII i XIX i és encara habitat. Existia el 890 i estigué sota l'alt domini dels vescomtes d'Osona, però regit per una família de cavallers, els Savassona, que esdevingueren senyors de la baronia de Savassona.

L'antiga parròquia de Sant Pere, sufragània de la de Tavèrnoles des del segle XV, és als peus del castell. És un edifici romànic d'una sola nau, sobrealçada posteriorment, amb un absis semicircular a l'est. Prop de l'absis, al mur nord, hi ha una absidiola semicircular. Al costat simètric no hi ha una altra absidiola, com caldria esperar, sinó un espai de planta quadrada. Les capelles laterals es veuen a totes dues bandes de la nau que van ser afegides posteriorment. A la façana principal, modificada al segle XVII, hi ha la porta, coronada per un òscul i un campanar de cadireta de dos ulls.

En un puig enfront del castell, sobre l'emplaçament d'un antic poblat ibèric, hi ha la capella preromànica de Sant Feliu de Savassona o Sant Feliuet, envoltada de tombes antropomorfes.

Sant Feliuet és una construcció d'una sola nau amb coberta de canó, lleugerament rebaixada, descentrat en relació amb l'eix de la nau, a la qual s'obre mitjançant una simple plec que fa la degradació. La porta original s'obre a la façana de migjorn i té un simple rebaix ornamental que l'emmarca. A la façana de ponent, rematada per un esvelt campanar és d'espadanya s'obre una segona porta amb un arc de grans dovelles.

A mig camí de l'itinerari que puja fins a Sant Feliuet de Savassona hi ha el bonic Pla de Savassona enmig d'una magnífica pineda de pi roig. Aquí hi ha la famosa i monumental pedra de gres anomenada del Dau. Des del mateix pla, un corriol mena a l'esquerra a la Pedra dels Sacrificis en uns cinc minuts cap al sud i un corriol en direcció nord porta fins a diverses petites roques que porten diferents inscripcions a uns 200 metres.

La gran Pedra dels Sacrificis d'unes 400 tones de pes, és segurament despresa del carener rocós principal i està excavada per sota, segons unes excavacions fetes el 1976 que complementaven unes d'anteriors. Es van trobar tombes amb estris i diferents ossos datats a uns 2.350 aC. Els diferents materials obtinguts es troben a l'actualitat al Museu Episcopal de Vic.

L'origen dels solcs gravats a la pedra han estat interpretats de dues formes: la primera que les tribus neolítiques que aquí vivien feien sacrificis humans i animals i la sang s'escolava pels reguerots de la roca i es recollia (d'aquí el nom) i la segona i més probable, és que aquests solcs eren les guies que sostenien les teulades de les cabanes construïdes a sota seu. Sigui com sigui, el lloc és màgic i misteriós i digne de conèixer.

L'altre indret a visitar és tornant al Pla de Savassona entre els pins roigs, un corriol es decanta una mica al nord per visitar diferents pedres gravades amb creus i figures humanes que van des del neolític fins a l'edat mitja. Són la pedra de les Bruixes i la pedra de l'Home o pedra del Nen.

SANTUARI DE LA GLEVA

La tradició popular ens parla que una pastoreta del mas Codines va trobar la imatge de la Verge, mentre pasturava bestiar al puig del Terror i va veure com un dels bous començava a bramular i a furgar amb el morro en un punt determinat sense voler moure's.

Allà van trobar dins d'un forat la imatge de la Verge protegida per dues columnes de terracota que aguantaven una gleva que li servia de sostre. El fet de trobar la imatge sota una gleva va ser el que li va donar el nom.

Portada a Sant Hipòlit, allà va ser dipositada en el temple parroquial, d'on diu la tradició que va desaparèixer miraculosament per tornar al lloc on va ser trobada. Això va ser interpretat com la voluntat de la Mare de Déu de romandre al puig del Terror. Per aquesta raó el

1280 es decidí construir un oratori en aquell punt exacte. El 1327, es començaren les obres del que acabaria sent un gran Santuari.

El nou Santuari contava amb un presbiteri sota el qual s'hi trobava "la cova" que coincidia amb el lloc on havia estat trobada la Santa imatge. Un retaule del 1480 obra de Ferran Soler Vernedo i el "Bran-cal" pintat el 1507 per Gurrea i Mesoneda hi afegiren un gran valor artístic. El 1683 l'escultor Pau Sunyer i el tallista Francesc Farriols de Manresa, feren un nou retaule que era, en l'aspecte artístic, una valuosa peça en l'evolució dels grans retaules platerescs.

La prosperitat i magnificència varen quedar sobtadament tallades quan el 1759 un llamp destruí gran part del Santuari. El 1766 es començaren les obres de reconstrucció a càrrec de l'arquitecte vigatà Josep Morató Selles, que hi va afegir la rectoria i l'hostatgeria. L'església actual és un edifici barroc de planta oval, amb cúpula i capelles radials.

La imatge romànica del segle XIII i el magnífic retaule de Pau Sunyer foren destruïts el 1936. La imatge fou refeta el 1940 i el retaule reproduït fidelment el 1943.

La devoció envers Santa Maria de la Gleva va ser molt estesa a la comarca. Es troben un seguit de llegats i deixes en favor seu, però un dels símbols de la devoció popular van ser les grans processons que des de Vic i d'altres pobles de la comarca es feien, com la del 1337 amb motiu d'una forta sequera que assolava la comarca i que va arribar a deixar sec el Ter.

En arribar a la Gleva, el bisbe Galceran Sacosta va baixar la imatge de la Verge fins al riu on va mullar-li els peus amb l'aigua que hi quedava, tot fent pregàries perquè ploqués. Al cap de tres dies va ploure intensament, fet que la devoció popular va atribuir a la intervenció miraculosa de la Mare de Déu.

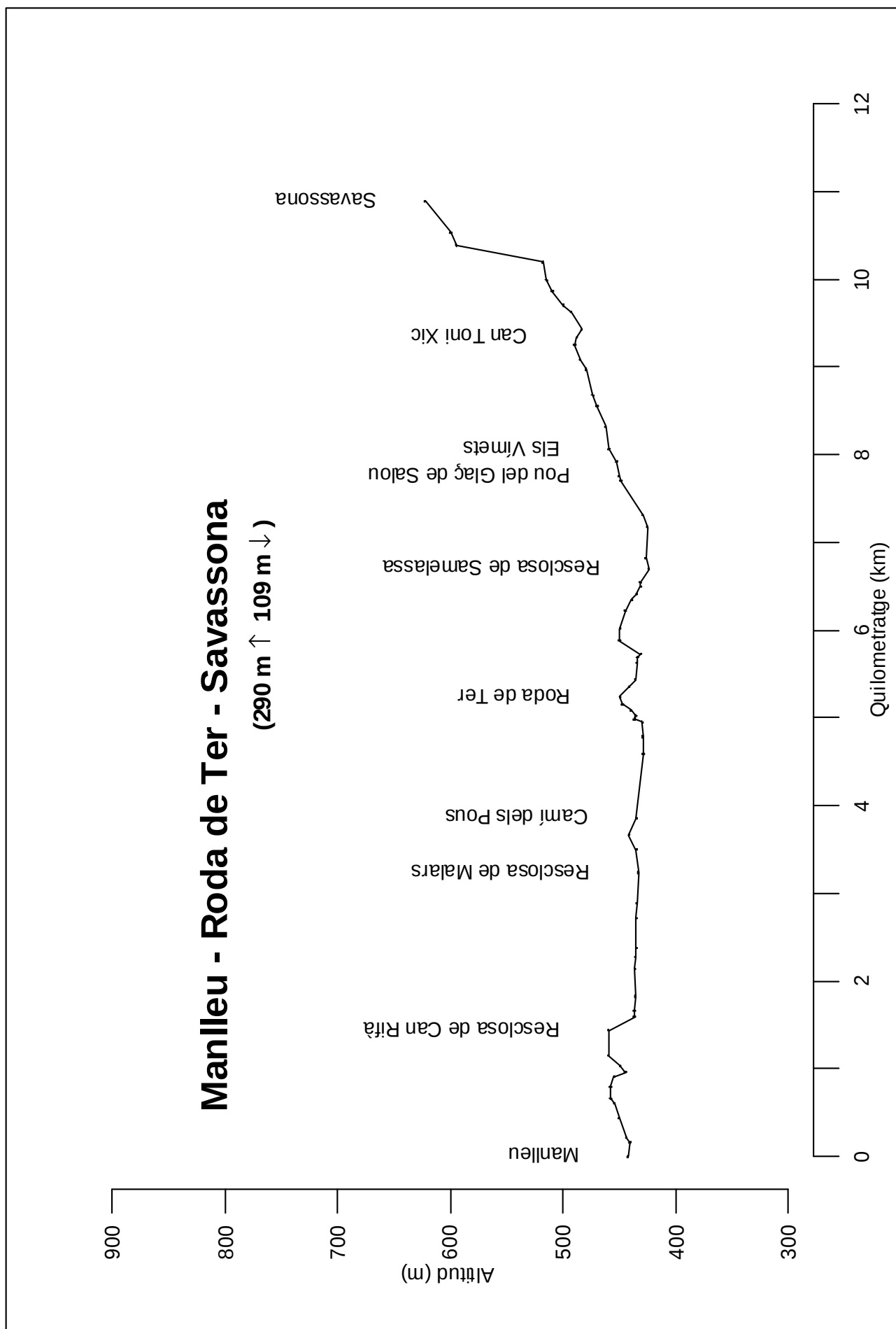
Mossèn Cinto Verdager, quan es va haver d'exiliar de Barcelona, fou destinat al Santuari de la Gleva (1893-1894).

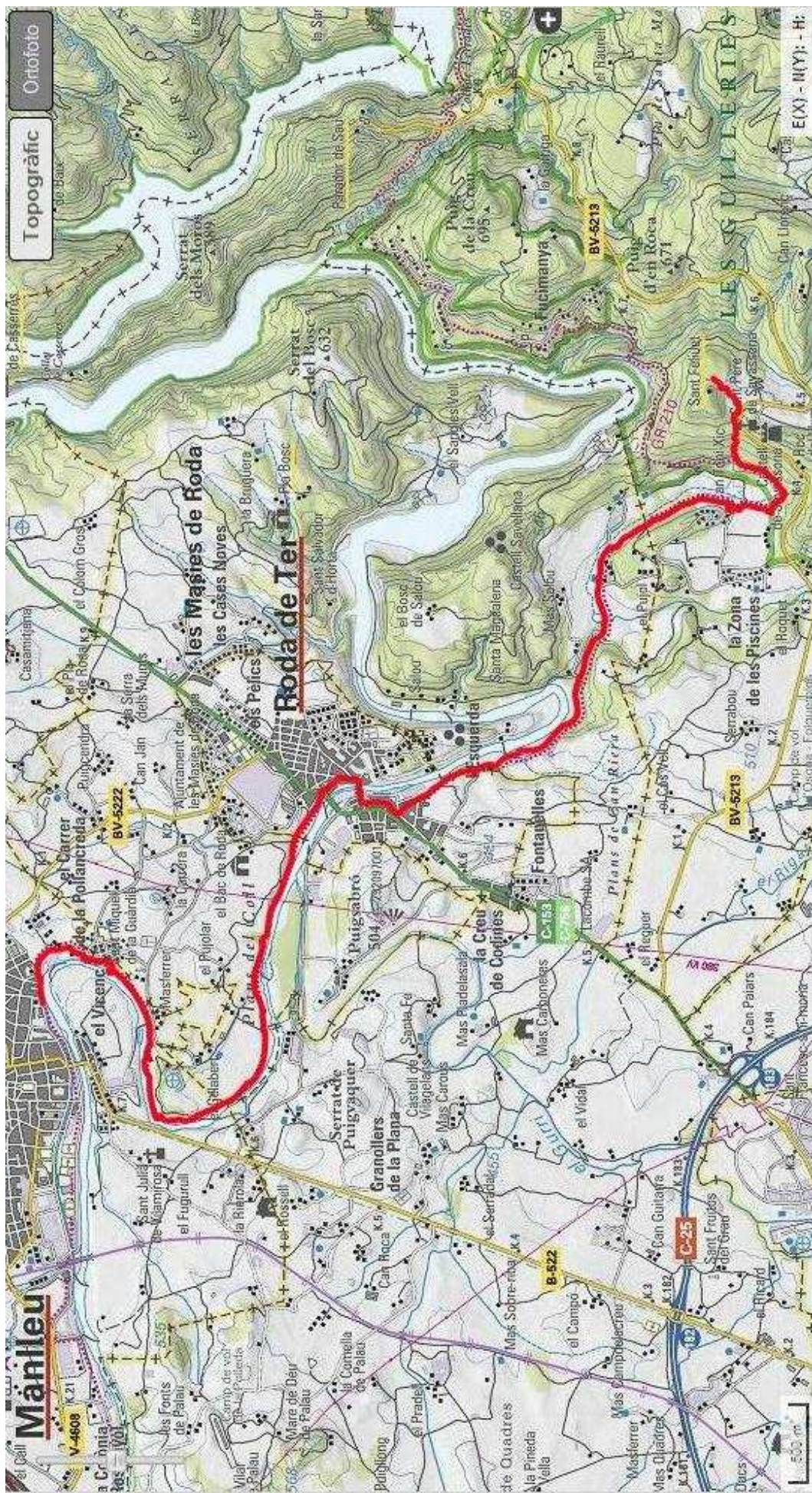

BIBLIOGRAFIA

- ** Ruta del Ter. Seguint el curs del riu
Consorci Alba-Ter (2009).
- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Roda de Ter
<http://www.rodadeter.cat/>
- ** Sant Feliuet de Savassona i Pedra del Sacrifici. Visita virtual
<http://osonatour.com/osona/vall-de-sau-collsacabra/tavernoles/ruta-per-tavernoles/feliuet-de-savassona-i-pedra-del-sacrifici.html>

Agustí Poch, novembre de 2014

Menú especial

Per començar...

Amanida

Sopa de caldo

Mini aperitiu

Suc de tomàquet, pinya, préssec o taronja

Entrants...

Paella mixta

Empedrat de bacallà

Canelons gratinats

Pastís de peix

segons...

espatlla de xai al forn

Bacallà gratinat amb samfaina

Sepia i llagostins planxa

Conill a la brasa

Postres

Crema de yogurt amb fruites del bosc

Pastís massini

mandarines

gelat de cucurucio

Pa, ví, aigua, gasosa i una copa de cava inclosos / Cafè i altres begudes no inclosos